

بٌنٰيٰ سِرَر

میرکز موسیقی بهمهون شیراز

دکتر محسن فربود منش

آشنایی همگان با

سال موسیقی پیغمبر اسلام

جلد بیست و یکم

انتشارات سوره (روایت به حوزه هنری) مرکز موسیقی حوزه هنری	
	آشنایی همگان با نظریه ساختاری موسیقی ایران جلد دیگر
	پژوهش و نوشته: دکتر محسن فربودمنش طرح جلد: هما دلورای
	چاپ، صحافی و لیتوگرافی: سپهر چاپ اول: ۱۳۹۳ شمارگان: ۲۵۰۰ تا ۲۵۰۱ شابک دوره: ۹۷۸-۶۰۰-۱۷۵-۳۹۸-۸ شابک جلد اول: ۹۷۸-۶۰۰-۱۷۵-۳۹۷-۱
	نقل و جاب نوشته‌ها با هر گونه برداشت به هر شکل، منوط به اجازه رسمی از مرکز موسیقی حوزه هنری است.
	سرشناسه: فربودمنش، محسن، ۱۳۱۸ - عنوان و نام پدیدآور: آشنایی همگان با نظریه ساختاری موسیقی ایران / پژوهش و نوشته محسن فربودمنش. مشخصات نشر: تهران: شرکت انتشارات سوره مهر، ۱۳۹۰ - مشخصات ظاهري: ج ۱، ۷۸۴ ص شابک: دوره: ۹۷۸-۶۰۰-۱۷۵-۳۹۷-۱
	ISBN: 978-600-175-297-1
	ج ۱: ISBN: 978-600-175-298-8
	موضوع: موسیقی ایرانی -- تاریخ و نقد موضوع: موسیقی ایرانی -- دستگاهها موضوع: آواز ایرانی -- دستگاهها موضوع: موسیقی ایرانی -- گوششهای شناسه افزوده: شرکت انتشارات سوره مهر رد پندی کنگره: ۴۱۵ ۱۱۹۰ / ML۴۴۴ / ۷۸۹ شماره کتابشناسی ملی: ۲۶۱۴۶۹۱
	نشانی: تهران، خیابان حافظ، خیابان رشت، پلاک ۲۳ صندوق پستی: ۱۵۸۱۵-۱۱۴۴؛ تلفن: ۰۰۰۵۳۱۹؛ سامانه پیامک: ۶۱۹۴۲؛ تلفن مرکز پخش: (بنج خط) ۶۶۴۶۰۹۹۳؛ فکس: ۶۶۴۶۹۹۵؛ WWW.SOOREMEHR.IR

پیشگفتار

کوشش فراوان برای چاپ این کتاب از طرف کارشناسان ورزیده نشریه سوره مهر. وابسته به حوزه هنری تبلیغات اسلامی انجام شده است. نویسنده این کتاب از کوشش و زحمات فراوان ایشان سپاس‌گزاری می‌کند و به خصوص از آقای رضا مهدوی، مدیر کل دفتر موسیقی آن حوزه تشکر می‌کند.
در ضمن از دو استاد گرامی، جناب استاد مجید کیانی و جناب استاد داریوش طلایی، که برای مطالعه دو فصل یازدهم و دوازدهم این کتاب و انعکاس نظر خود وقت صرف کردند نهایت سپاس‌گزاری را تقدیم می‌دارم.

محسن فربودمنش
سال ۱۳۹۰

بنام خدا

یاداشتی بر پژوهش و نوشته دکتر محسن فربودمنش به عنوان کتاب "آشنایی همگان با نظریه ساختاری موسیقی ایران".

همان طور که در چکیده اثر فوق نیز مشاهده می‌شود ارتباط دستگاهها و آوازها و همچنین گوشه‌ها و حتی جمله‌ها و واژه‌های آن در ردیف به قدری سنجیده و با ساختار ریاضی است که نیازمند یک تحقیق دقیق پردازنه را خواستار است.

خوبی‌خтанه کتاب و تحقیق حاضر به خوبی و با زیبایی‌های نموداری به آن پرداخته است. هرچند کار پژوهی و دشوار است اما نتیجه خوبی را در پی دارد. که علاوه بر جواب پرسش‌های مطرح شده را به دست می‌دهد به معما و رازهای دیگر نیز پرداخته می‌شود که آن‌ها نیز قابل توجه می‌باشند. مانند چگونگی و درصد دو نغمه مهم و محوری بودن نغمات "شاهد و ایست" و همچنین ارتباط دستگاهها با مقام‌های پیشین و مسائلی دیگر همگی باعث پژوهشی نوینی را فراهم آورده است که انشاء‌الله بتواند در شناخت و ارتقای موسیقی دستگاهی ردیف مؤثر واقع گردد.

با تشکر فراوان

مجید کیانی

۸۶/۱۰/۱۴

بنام خدا

جناب آقای دکتر محسن فربودمنش، همه کسانی که در موسیقی دستگاهی ایران عمیق شده و به جنبه‌های علمی آن نیز دقیق شده‌اند همگی به این امر پی برده‌اند که این موسیقی اگرچه در دورانی فقط به عمل آن پرداخته شده، ولی زیربنای آن استوار بر ساختار و چهارچوب‌هایی چنان دقیق و قاعده‌مند است که امکان ندارد به طور اتفاقی انجام پذیرفته باشد و حتماً می‌بایست بر اصول و قواعدی علمی استوار بوده باشد. تحقیق جناب عالی که در واقع نوعی کار آماری است بر ساختار گوشه‌های چند ردیف معتبر باقی‌مانده از قدمای کاری است بنیادین برای همه پژوهشگرانی که مایل به تحقیقات عمیق‌تر درباره موسیقی دستگاهی ایران هستند. چنانچه ثابت شود که این نمودارها با روشهای صحیح و متداول‌تری علمی قابل دفاع تهیه شده – که توصیه من این است که بخشی را به معرفی و تبیین این متداول‌تری بپردازید – این کار بسیار سودمند و قابل استفاده در زمینه‌های مختلف پژوهش برای همه کسانی که علاقه‌مند به مباحث علمی در موسیقی ایرانی هستند، خواهد بود.

با تشکر و آرزوی موفقیت

داریوش طلائی

۸۶/۱۱/۱۳

فشرده

با مطالعه کتاب‌های موسیقی ایران، پرسش‌های اساسی مطرح می‌شود که به نظر می‌رسد پاسخ مناسبی برای آن‌ها در کتاب‌های موسیقی، حداقل برای نویسنده این کتاب، وجود ندارد؛ مانند چرا دستگاه نوا وابسته به دستگاه شور است؟ چرا دستگاه راست پنجگاه وابسته به دستگاه ماهور است؟ چرا آوازهای ابوعطاء، بیات ترک (زند)، بیات کرد، دشتی، و افساری وابسته به دستگاه شور است؟ چرا استادی چون شهنازی آواز اصفهان را وابسته به دستگاه شور می‌داند و استادان دیگر آن را وابسته به دستگاه همایون می‌دانند؟ برای یافتن پاسخ دقیق و علمی این پرسش‌ها به نظر رسید روشی به دست آید که بتوان اطلاعات مربوط به هر گوشه در ردیف موسیقی را با چشم دید و از روی این مشاهده‌ها بتوان راز و رمز نهفته در

گوشه‌های ردیف را به دست آورد. فرض مهمی که در آغاز این پژوهش مورد قبول و باور بود آن بود که پایه‌گذاری موسیقی ایران توسط نواخن این سرزمین، در طول زمان، به احتمال از زمان اوچ موسیقی ایران در زمان ساسانیان شکل گرفته است. بنابراین باید برای درک راز و رمزهای آن بسیار کوشید تا بتوان به آن‌ها دست یافت. برای این منظور با استفاده از ریاضی ساده همه نت‌ها در گوشه‌ها به ارقام، برابر کشش زمانی آن‌ها نسبت به نت سیاه، تبدیل شده و نمودار هر یک از گوشه‌ها در ردیف جداگانه و دقیق رسم شده است. دیگر آنکه سعی شده همه اطلاعاتی که در گوشه وجود دارد به نحوی قابل دیدن باشد؛ به خصوص ردیف نت‌های استفاده شده در گوشه‌های ردیف، که خود مهم‌ترین منبع پیدا شدن راز و رمز موسیقی ایران تشخیص داده شده است.

با مشاهده راز و رمزها در گوشه‌های ردیف و با مطالعه کتاب‌های نویسنندگان موسیقی مانند فارابی، ارمومی، مراغی، علی جرجانی، و دیگران می‌توان دوباره ارتباط موسیقی امروز را با ساختار موسیقی، که پیش از «دستگاه شدن» ردیف گوشه‌ها وجود داشته، برقرار کرد. این نکته در نهایت امیدواری و خوشحالی باید ذکر شود که ساختار ردیف موسیقی امروز همان ساختاری است که پیش از دستگاه شدن ردیف گوشه‌ها و استفاده از گام در این چندین سال وجود داشته است. جالب است بیان این واقعیت که آنچه در گوشه‌های ردیف است همان است که بود.

امید است این کتاب نه فقط پاسخ مناسبی برای پرسش‌های مطرح شده بیان کند، بلکه به سادگی ارتباطی میان ساختار امروزی و ساختار پیش از دستگاه شدن گوشه‌های ردیف موسیقی برقرار کند و موسیقی امروز را به سرچشمه خود بیرون دهد.

فهرست

پیشگفتار	۰۰۷
فسرده	۱۳
مقدمه	۱۵

جلد یکم

فصل یکم: آشنایی کوتاه با واژه‌های موسیقی ۰۱۹

فصل دوم: آشنایی کوتاه با ساختار ردیف موسیقی ایران ۰۳۹

فصل سوم: بررسی گوشه‌های دستگاه شور ۰۷۳

فصل چهارم: بررسی آوازهای دستگاه شور ۲۸۵

فصل پنجم: بررسی گوشه‌های دستگاه نوا ۶۲۹

فهرست جدول‌ها و نمودارها ۷۶۳

فهرست منابع ۷۷۹

مقدمه

با نزدیک شدن به سن بازنیستگی - شخص سالگی - به فکر سرگرمی مورد علاقه خود، موسیقی، افتادم. برای آشنا شدن با واژه‌ها و نظریه‌های موسیقی در فرصت‌های مناسب کتاب‌های موسیقی را مطالعه می‌کردم و هر روز با تار تمرين می‌کردم. بعد از سپری شدن نزدیک به دو سال و آشنایی اندک با نظریه‌ها و گام‌های دستگاه‌های موسیقی ایران، پرسش‌هایی بدون پاسخ توجه مرا به خود جلب کرد. این پرسش‌ها قابل توجه و بسیار اساسی و مهم بود. این سؤال‌ها در زمینه اختلاف‌نظر میان استادان موسیقی درباره دستگاه‌های نوا و راست پنجگاه و آوازهای شور و آواز اصفهان بود؛ که به طور کلی پاسخی پذیرفتنی برای آن‌ها در کتاب‌های موسیقی، حداقل برای نویسنده این کتاب، وجود نداشت.

استاد وزیری در کتاب خود درباره دستگاه نوا می‌گوید که این دستگاه وابسته به دستگاه شور است و از گام شور استفاده می‌کند. [واژه گام یا مقام یا، در این کتاب، واژه هشتگاهی به طور ساده هشت نت (صدا، نغمه یا گاه) موسیقی است که در بی هم و با فاصله معین از نت نخست گام یا با فاصله معین از یکدیگر قرار گرفته است و آهنگ‌های موسیقی در این چهارچوب نظم و شکل می‌گیرد. در موسیقی هفت نت یا صدا، از چپ به راست، به نام‌های: سی و ، لا، سل، فا، می، ر، دو وجود دارد که گام‌ها یا هشتگاهی‌های مختلف موسیقی با این نت‌ها تشکیل می‌شود. نت هشتم گام یا هشتگاهی همان نت نخست است با دو برابر بسامد که تکرار می‌شود. هر چند تعریف گام یا هشتگاهی و فاصله میان نت‌ها در فصل یکم و دوم بیان می‌شود، در اینجا برای آشنایی بسیار اندک به این واژه‌ها اشاره مختصری می‌کنیم. در موسیقی فاصله میان نت‌ها - به عبارت دیگر، تفاوت در

بسامدها - نقش بسیار پایه‌ای دارد و این فاصله‌های میان نت‌ها است که می‌توان با آن‌ها هشتگاهی‌ها یا گام‌های گوناگون را شکل داد.]

به هر صورت نظر استاد وزیری و موسیقیدانان دیگر بر یکی بودن گام شور و نوا است. از طرف دیگر، برای آوازهای شور هم اعتقاد بر آن است که همه آوازهای شور مانند بیات ترک (زند)، ابوعطاء، دشتی، افساری، و بیات کرد وابسته به دستگاه شور است و هر یک از آن‌ها می‌تواند از گام شور استفاده کند.

دیگر آنکه اختلاف نظر درباره آواز اصفهان چنین است که استاد شهنازی این آواز را در ردیف خود یکی از آوازهای شور دانسته و استادان دیگر آن را وابسته به همایون می‌دانند. اختلاف نظر دیگری که میان استادان موسیقی وجود دارد درباره دستگاه راست پنجگاه است که استاد وزیری آن را وابسته به دستگاه ماهور و دیگران آن را مستقل می‌دانند.

این پرسش‌های اساسی ذهن من را مشغول کرد و مدتی برای پیدا کردن راه حل و پاسخ دقیق و علمی این پرسش‌ها سپری شد. چون موسیقی نمی‌دانستم به فکر آن افتادم که برای بررسی و تحلیل گوشه‌های موسیقی راهی پیدا کنم که نه از گوش بلکه از چشم بهره بگیرم. به همین جهت با استفاده از آشنایی خود با علم اقتصاد، که در آن علم برای بیان پدیده‌های اقتصادی در چهارچوب نظریه‌های آن از نمودارهای گوناگون استفاده می‌شود، بر آن شدم نمودار گوشه‌های ردیف موسیقی را رسم و ردیف نت‌های هر گوشه را به طور کامل مشخص کنم تا بتوان به راحتی همه اطلاعات مربوط به یک گوشه را مشاهده کرد. (منظور از گوشه آن است که هر دستگاه یا آواز در ردیف از تعدادی گوشه به نام‌های مختلف شکل گرفته است).

موسیقیدانان در گوشه‌های ردیف روی سه نت تأکید دارند: ۱. نت شروع، که گوشه با آن نت شروع می‌شود. ۲. نت شاهد، که بیشتر از سایر نت‌ها به گوش می‌رسد. ۳. نت ایست، که گوشه با آن نت پایان می‌پذیرد. به طور کلی در این روش باید کوشش شود هر نوع اطلاعاتی که می‌توان از یک گوشه به دست آورد با چشم دیده شود؛ مانند مرتب شدن نت‌ها یا ردیف نت‌های هر گوشه از بمترین نت تا زیرترین نت، شمارش تعداد و محاسبه درصد هر یک از نت‌های استفاده شده در گوشه و رسم نمودار آن، نشان دادن نت‌های شروع و شاهد و ایست، و فاصله میان نت‌هایی که در گوشه درصد بالایی دارد.

با این هدف، گوشه‌های دستگاه شور با این روش شمارش و درصد آن‌ها محاسبه شد. برای هر گوشه نت‌های شروع، شاهد، و ایست و ردیف نت‌های آن و فاصله‌های مهم میان نت‌ها روی نمودار مشخص شد.

ولی زمانی که به ردیف نت‌ها نگاه می‌شد، معلوم نبود چه نتی مینما گرفته شود. از این نظر، نت‌های شروع، شاهد، و ایست همه گوشها در سه ستون مرتب شد و بعد از چند گوش مشخص شد که نت ایست در همه گوشها ثابت و نت‌های شروع و شاهد در آن‌ها متغیر است. بنابراین، برای اطمینان بیشتر، برای انتخاب نت ایست به عنوان نت مینما باز هم چندین گوش از دستگاه‌های دیگر مانند ماهور، چهارگاه، همایون، و نوا انتخاب شد و با مرتب کردن نت‌های شروع، شاهد، و ایست آن‌ها معلوم شد که در ردیف نت‌های گوشها فقط نت ایست می‌تواند به طور قاطع مینما قرار گیرد.

شماره‌گذاری نت‌ها در گام‌های غربی به طور معمول از نت نخست با شماره ۱ شروع می‌شود و به نت هشتم (اکتاو) با شماره ۸ پایان می‌پذیرد. ولی چون در کتاب‌های موسیقی ایران از زمان فارابی و ارمومی تأکید بر فاصله‌های چهارنهمی (ذوالاربع) و فاصله‌های پنجنهمی (ذوالخمس) و فاصله‌های هشت‌نهمی (ذوالكل) بوده است، شکل‌گیری و شماره‌گذاری هشت‌نهمی، که در این کتاب هشتگاهی نامیده می‌شود، از نت مینما یا نت ایست آغاز می‌شود. این هشتگاهی از ترکیب یک چهارنهمی به نام چهارگاهی و یک پنجنهمی به نام پنجگاهی شکل می‌گیرد. به این جهت در ردیف نت‌های هر گوش نت ایست نخستین نت چهارگاهی مبنای شماره‌گذاری قرار گرفته و شماره ۴۱ متعلق به آن است و نت شماره ۴۴ متعلق به نت چهارم چهارگاهی است. شماره‌گذاری پنجگاهی هم به این صورت است که نت نخست پنجگاهی که نت چهارم چهارگاهی است با شماره ۵۱ شروع می‌شود و با شماره ۵۵ پایان می‌پذیرد. مانند هشتگاهی عشق:

شماره	نوت	فاصله‌ها	شماره
۴۱	س ل ف ا م م ر د و س م ل		
۴۲	پ نیم ب پ ب نیم ب ب		
۴۳	۵۱		۵۰
۴۴	۵۲		۵۳
۴۵	۵۳		۵۴
۴۶	۵۱		۵۵

فاصله میان نت‌ها: پ = پرده و نیم = نیم‌پرده است.

بنابراین، همه ردیف نت‌های گوشها را ردیف موسیقی ایران به این شکل شماره‌گذاری شده است. فاصله میان هر دو نت ممکن است کوچک‌تر یا بزرگ‌تر از پرده باشد. تغییر فاصله‌ها میان نت‌ها در چهارگاهی و پنجگاهی است که هشتگاهی‌های گوناگون را شکل می‌دهد. برای روشن شدن مثال دیگر، هشتگاهی شور (حسینی):

شماره	۴۱
نوت‌ها	سل فا می b ر ۲ دو سی b لا ۳ سل
فاصله‌ها	پ پ ج ج پ ج ج
شماره	۵۵ ۵۴ ۵۳ ۵۲ ۵۱

این هشتگاهی با فاصله‌های مجنب کوچک «ج»، به طور تقریب یک‌چهارم پرده از فاصله پرده کوچک‌تر است، مجنب بزرگ «ج»، تقریباً یک‌چهارم پرده از فاصله پرده کوچک‌تر است، و فاصله پرده «پ» است. این هشتگاهی هشتگاهی با مقام حسینی یا شور نام دارد. البته شرح کامل هر یک از این هشتگاهی‌ها در فصل یکم و دوم خواهد آمد. در اینجا برای درک کلی موضوع کتاب فقط به صورت اشاره آمده است. با این روش برای هر گوشه در ردیف می‌توان شکل و ماهیت هشتگاهی آن را بدون هیچ تردیدی مشاهده کرد و با قاطعیت کامل می‌توان گفت که هر گوشه دارای چگونه هشتگاهی است. شمارش و محاسبات مربوط به گوشه‌های دستگاه شور با دست در مدت طولانی انجام شد. ولی زمانی که نتایج آن به طور دقیق مشخص شد، با استفاده از راهنامه، این روش برای همه گوشه‌های ردیف آغاز گردید. با انتخاب سه ردیف مهم، ردیف استاد معروفی و ردیف استاد میرزا عبدالله و ردیف استاد علی‌اکبر شهنازی، این روش برای همه گوشه‌ها استفاده شد. دیگر آنکه برای جلوگیری از هر اشتباهی هر گوشه دو بار به طور جداگانه وارد رایانه شده و نتایج با هم مقایسه و بعد از رفع اشکال استفاده شده است.

بعد از آنکه این پژوهش در مسیر درست خود افتاد به فکر آن افتادم که این کتاب به طور ساده و با واژه‌های موسیقایی اندکی نوشه شود که برای همه کتابخوان‌ها قابل درک باشد. به همین دلیل نام این کتاب "آشنایی همگان با نظریه ساختاری موسیقی ایران" انتخاب شده است. امید است این کتاب برای همه علاقه‌مندان به موسیقی قابل استفاده باشد.

موسیقی ایران در طول زمان نفوذ گسترده خود را بر موسیقی کشورهای دور و نزدیک اطراف ایران بر جای گذارده است. بنابراین، با این روش می‌توان در موسیقی این کشورها رد هشتگاهی‌های موسیقی ایران را مشاهده کرد.

امید است این کتاب بتواند موسیقی امروز را به سرچشمه گذشته خود ارتباط دهد و به راحتی امکان استفاده از گنجینه هشتگاهی‌های متعدد را فراهم آورد.

فهرست منابع

ارموی، صفوی‌الدین. رساله شرقیه، الا دور، و فی علوم العروض و القوانی و البدیع (وفات: ۶۹۴ ه. ق)، به کیانی، مجید، شماره ۱۶، ص ۲۲۷ نگاه کنید. (مراغی وفات صفوی‌الدین ارمومی را در سال ۶۹۲ ه. ق. ذکر کرده است). به مراغی شماره ۱۸ ص ۱۱ و ۳۳ نگاه کنید.

الیاس انطون، الیاس. فرهنگ نوین (عربی - فارسی)، ترجمة القاموس العصری، به اهتمام سید مصطفی طباطبایی، کتاب‌فروشی و چاپخانه اسلامیه، چاپ ششم، ۱۳۶۱.

برکشلی، مهدی. شرح ردیف موسیقی ایران در ردیف هفت دستگاه موسیقی ایرانی، موسی معروفی (گردآورنده)، انجمن موسیقی ایران، چاپ سوم، ۱۳۷۴.

بینش، تقی. شناخت موسیقی ایران، تهران، دانشگاه هنر، ۱۳۷۶.

پالمر، کینک. خودآموز موسیقی، بهروز وجданی، دایره، ۱۳۷۹.

جرجانی، علی. شرح ادوار (شرحی درباره «ادوار» صفوی‌الدین ارمومی)، مجید کیانی، ص ۲۲، و دکتر مهدی برکشلی: شرح ردیف موسیقی ایران در ردیف هفت دستگاه موسیقی ایرانی، موسی معروفی، (گردآورنده)، ص ۲۶.

حجتی، نریمان. بنیان‌های نظری موسیقی ایرانی، سمر، چاپ دوم، ۱۳۷۶.

حالقی، روح‌الله. نظری به موسیقی، محور، چاپ چهارم، ۱۳۷۷.

ستایش، قدرت‌الله. آموزش کوک ستور، سرود، ۱۳۸۰.

سیپتا، ساسان. چشم‌انداز موسیقی ایران، مشعل، چاپ اول، ۱۳۶۹.

شهنازی، علی‌اکبر. ردیف سازی موسیقی ستی ایران (ردیف آقا علی‌اکبر فراهانی، به روایت استاد بزرگ علی‌اکبر شهنازی، معروف به روایت ردیف میرزا حسینقلی)، رضا وهدانی (تدوینگر)، سازمان

فرهنگی و انتشاراتی ایران جام، چاپ اول، ۱۳۷۶. (ضبط این اثر در سال‌های ۱۳۴۲-۱۳۴۱ خورشیدی در وزارت فرهنگ و هنر آن زمان صدابرداری شده است).
 طلایی، داریوش. ردیف میرزا عبدالله (نت‌نویسی آموزشی و تحلیلی)، تهران، موسسه فرهنگی ماهور، چاپ دوم، سال ۱۳۷۶.

فرهت، هرمز. دستگاه در موسیقی ایرانی، مهدی پورمحمد، پارت، چاپ اول، ۱۳۸۰.
 فارابی، ابونصر. الموسيقى الكبير، موسیقی کبیر، (هنر دوم: آلات موسیقی)، ابوالفضل بافتده اسلام‌دوست، پارت، تابستان ۱۳۷۵. (ابونصر محمد بن محمد طرخان فارابی، تولد: ۲۶۰ ه. ق. برابر سال ۸۷۳ میلادی و وفات: ۳۳۹ ه. ق. برابر ۹۵۰ میلادی، ص ۱۸ همین منبع).
 فرهنگ، منوچهر. فرهنگ علوم اقتصادی (انگلیسی - فارسی)، تهران، مرکز پخش انتشارات آزاده، چاپ چهارم، ۱۳۶۳.
 کیانی، مجید. هفت دستگاه موسیقی ایران، ناشر: مولف، با همکاری موسسه ساز نوروز، چاپ دوم ۱۳۷۱.

منصوری، پروین. تئوری بنیادی موسیقی، کارنامه، تهران، چاپ سوم، مهرماه ۱۳۷۶.
 مراغی، عبدالقدار بن غیبی حافظ. شرح ادوار (با متن ادوار و زوائد الفوائد، تقدیم بیشن (به اهتمام)، تهران، مرکز نشر دانشگاه، چاپ اول، ۱۳۷۰. (تولد ۷۵۷ ه. ق. و وفات ۸۳۸ ه. ق.، کیانی، مجید، ص ۲۴۱) معروفی، موسی (گردآورنده). ردیف هفت دستگاه موسیقی ایرانی، همراه شرح ردیف موسیقی ایران، نوشته دکتر مهدی برکشلی، انجمن موسیقی ایران، چاپ سوم، ۱۳۷۴.
 میرزا عبدالله. ردیف میرزا عبدالله (نت‌نویسی آموزشی و تحلیلی)، نوشته داریوش طلایی، تهران، موسسه ماهور، چاپ دوم، سال ۱۳۷۶.

وزیری، علینقی. تئوری موسیقی، تهران، انتشارات صفوی علیشاه، چاپ دوم، ۱۳۸۰.
 وزیری، علینقی. دستور جدید تار و سه تار، ۱۳۱۵.
 ویستر (فرهنگ لغات انگلیسی)، آمریکا ۱۹۷۱ م.

پرسش‌های اساسی در دستگاه‌های موسیقی ایران، به نظر می‌رسد که پاسخ مناسب برای آن‌ها وجود ندارد. مانند: چرا دستگاه نوا وابسته به دستگاه شور است؟ چرا دستگاه راست پنجگاه وابسته به دستگاه ماهور است؟ چرا آوازهای ابوعطاء، بیات ترک (زند)، بیات کرد، دشتی، افشاری وابسته به دستگاه شور است؟ چرا استاد شهنازی آواز اصفهان را وابسته به دستگاه شور، و استادان دیگر آن را وابسته به دستگاه همایون می‌دانند؟

برای یافتن پاسخ دقیق و علمی برای این پرسش‌ها، به نظر رسید که روشی به دست آید که بتوان اطلاعات مربوط به هر گوشه در ردیف موسیقی را با چشم دید، و از روی این مشاهده‌ها بتوان «راز و رمز» نهفته در گوشه‌های ردیف را به دست آورد.

امید است این کتاب نه فقط پاسخ‌های مناسبی برای پرسش‌های مطرح شده بیان کند؛ بلکه ارتباطی میان ساختار امروزی و ساختار پیش از دستگاه شدن گوشه‌های ردیف موسیقی به سادگی برقرار نماید، و موسیقی امروز را به سرچشمه خود بپیوندد.

سوزه مهر (وابسته به حوزه هنری)
۹۰،۱۹،۸۸،۸۷ ناشر: گرگه سالهای

مرکز موسیقی

ناشر بزرگ اندیشه و هنر انقلاب اسلامی

تهران / خیابان حافظ / خیابان رشت / بلوار ۲۲
صندوق پستی: ۱۵۸۱۵/۱۱۴۴۶ تلفن: ۰۱۹۴۴۲

سامانه پیامک: ۳۰۰۰۵۳۱۹

مرکز یکشنبه، شرکت انتشارات سوزه مهر
تلفن: (پنج خط) ۶۶۴۶۰۹۹۳ فکس: ۶۶۴۶۹۹۵۱

قیمت فقط با هولوگرام صحیح است.

بیان
موزیقی
بتهوون شیراز
مرکز موسیقی